

de først som Lærerinde ved Balchens Døveskole, senere oprettede hun selv en lille Skole for at faa Lejlighed til at praktisere de nyeste Fremskridt paa Undervisningsteknikens Omraade, Overgangen fra Tegn til Talemotoden. Skolen udvidedes og flyttedes til „Højen“, liggende i en stor Have nedenfor St. Hanshaugen. Fru Rosing styrede Skolen til 1895, da hun trak sig tilbage med Statspension, og da hun fyldte 80 Aar, fik hun Medaillen for Borgerdaad.

1885 var Fru R. eneste kvindeligt Medlem af den store Folkekommision med den senere Statsminister Steen som Formand. Hun har udgivet Bøger til Brug ved Undervisning i Døveskolen, hun har udgivet en Skildring af sin Mands Liv og ligeledes af sin Faders, han var Præst i London i „Prisonstiden“, desuden var hun Medarbejder ved Morgenbladet og flere andre Blade. Lige til det sidste var hun en ivrig Kvindesagsarbejder, virksomt Medlem af den norske Landskvindestemmeretsforening.

Dette Billede viser os Hedevis Rosing som et alsidig begavet Menneske, der har haft Indflydelse paa sin Samtid. Hendes mest velsignelsesrige Virksomhed falder dog i Skolen paa „Højen“, der var indrettet som Internat.

Selv havde hun ingen Børn; men hun var en Moder for alle de smaa og store døve Børn, der tyede til hende og hos hende fandt et lykkeligt godt Hjem. Paa „Højen“ var man en stor Familie, der spistes ved samme Bord, man levede sammen med Børnene fra Morgen til Aften og skabte derved for de smaa Væsener en lykkelig Barndom.

Fru Rosing hang til det sidste med usigelig Kærlighed ved Danmark, og alle Danske, der i Kristiania kom i Berøring med hende, modtoges med stor Gæstfrihed i hendes hyggelige Hjem og gemmer Minder gode derfra.

Eline Hansen.

## Lodtrækningen.

### Lodtrækningen.

Alle Gevinster, der ikke er afhentede inden 1. Jan. 1914, bliver der efter den Tid disponeret over paa anden Maade, hvilket herved atter bringes Læserne i Erindring.

## Fra Rigsdagen.

### Modegalskab og Dyreforfølgelse.

Et Forslag til Lov om Værn for Dyr var til første Behandling i Folketinget den 26. Novbr. Forslaget indeholder en Paragraf, i Følge hvilken det forbydes at indføre Fuglehamme og Fjer til Damepynt med Undtagelse af Fjer af Strudse, Edderfugle og madnyttige Fugle. Forslagstillerens Ordfører, Folketingsmand Marott, udtalte i sin Anbefalelsestale med Hensyn til denne Paragraf følgende:

Rundt om i Verden drives der en Jagt paa Fugle, hvis Fjer bruges til Modepynt, og denne Jagt drives paa den raaeste og hensynsløseste Maade. Meget ofte foregaar dette Myrderi i Egne, hvor der fuldstændig mangler lovlige Myndigheder. Man tager ikke Hensyn til, at Naturen lider frygtelig derved, at forskellige herlige og nyttige Fugleracer efterhaanden udryddes. Man ser jo her hjemme, hvorledes ellers civiliserede Damer i deres Modegalskab gaar med hele Fuglekroppe paa Hattene ligesom Indianere og Hottentotter. Det er en Pynt, der skal være køn og virke tiltalende, men, som absolut ikke kan være tiltalende for Mennesker, naar man ved, hvilke Ofre Fugleverdenen og Naturen maa bringe, for at den kan skaffes til Veje. Jeg kan da ogsaa henvise til, at der i disse Dage har staaet en Meddelelse i Bladene om, at i Amerika er Indførsel af Fuglehamme og Fjer til Damepynt forbudt, og at dette Forbud endogsaa gælder Personer, der stiger i Land i Amerika med saadanne Ting paa deres Dragt. De bliver viste tilbage.“

Flere Talere udtalte under Forhandlingen deres Tilfredshed med, at der med et saadant Forbud blev sat Grænser for den Udryddelseskrig, som en barbarisk Damemode afstedkommer blandt visse Dyr- og Fuglearter, særlig fremhævedes den sidste Tids grusomme Jagt paa Hejrerne, som maa afgive deres Nakkefjer til Damernes Esprits.

Kvinden og Samfundets Læsere vil sikkert ikke træde i Skranken for de Kvinder, hvem dette

Forbud rammer, skønt det vist med nogen Ret kan siges, at hvis Mændene ogsaa udenfor Rigsdagsalen tilkendegav Kvinderne deres Mishag med Modens Daarskaber, vilde Forbud som det her omhandlede sandsynligvis være overflødige. Det er jo dog til syvende og sidst Mændene, som skal daares.

### Adoptionssagen.

Den 2. December meddelte Formanden i Folketinget, at der ved Folketingsmanden for Randers Amts 5. Valgkreds (Petersen Nyskov) fra Dansk Kvinde-samfund var modtaget den paa Mødet den 25. Nov. vedtagne Henvendelse om, at der snarest muligt gennemføres en Lovbestemmelse om Autorisation af Adoptionsvirksomhed.

Andragendet vil blive tilstillet Udvalget for Andragender.

### Den kvindelige Sagkundskab.

Det af Folketinget i Rigsdagssamlingen 1912—13 vedtagne Forslag til Lov om Tidspunktet for Lukning om Aftenen af Butiker og Lagere blev d. 14. Nov. d. A. fremsat i Landstinget paany af Indenrigsminister Rode. I dette Forslags § 1, 1. Stk., staar ligesom i det i Fjor fremsatte Forslag, at Barber- og Frisørvirksomhed i Lighed med Udsalg fra Handels-, Fabriks- og Haandværkslokaler ikke maa finde Sted i Tiden fra Kl. 8 Aften til Kl. 4 Morgen, dog undtages herfra Lørdag Aften fra Kl. 8 til Kl. 10. Ligeledes indeholder Lovforslaget en Bestemmelse om, at Kommunalbestyrelserne ved en særlig af Amsraadene eller Indenrigsministeren stadfæstet Vedtægt kan fremrykke Lukketiden til Kl. 7.

I Forslagets Vedtagelse i Folketinget i Fjor var Frisørvirksomheden bleven undtagen fra denne Bestemmelse i Anledning af en Henvendelse fra en Kreds af Damefrisørinder, som ved et saadant Forbud vilde miste den store Kundekreds, hvis daglige Arbejde hindrer dem fra at møde hos Frisørinderne før hen imod den i Forslaget befalede Lukketid. Da der imidlertid senere fra kvindelige Frisørmedhjælpere er blevet rejst Indvending mod denne Undtagelse for Frisørvirksomhedens Vedkommende, er